

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertenties van 1 tot 7 regels
fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

De Agentuur

ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, Curaçao, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, Aruba, — Playa.
JOSE A. ROSA HERRERA, Bonaire, — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada
regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.

aankomst ahier:

2 Aug. Harrison, van Liverpool.
24 „ Maracaibo, „ Maracaibo.
26 „ Philadelph., „ New-York.

CALENDARIO.

Augustus.

16. XII DOM. despues di Pentec. S. Hyacinth.
17. LUNA. S. Liberato, ab.
18. MARTES. Sta. Elena Imperatriz.
19. RAZON. S. Luis, ob. St. Alph., dr.
20. HUEBES. S. Bernardo, dr.
21. VIERNES. Sta. Janna Francisca, vinda.
22. SABRA. S. Timoteo, m.

STAND DER MAAN.

E. K. 17 Aug. 7 ure 11 m. A. M.

Opkomst der Zon:
20 Aug. 5 ure 47 m.
Ondergang der Zon:
20 Aug. 6 ure 13 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.

vertrek van hier:

16 Aug. Maracaibo, naar Maracaibo.
19 „ Duitschest., „ Hamburg.
26 „ Valencia, „ New-York.

STRIJD

TEGEN

DE ONDERWIJS-WET IN NEDERLAND.

Wij willen onze lezers in de gelegenheid stellen, kennis te nemen van de twee NOTAS, waarin de Katholieken en Anti-revolutionairen d. i. bijna geheel de Nederlandsche bevolking, zich op waardige wijze tegen de noodlotige schoolwet verzetten.

De nota van de gezamenlijke Katholieke Leden der Tweede Kamer luidt aldus:

In de Memorie van Toelichting, behorende bij het ontwerp tot het „in overweging nemen van een voorstel van verandering in het 1e. Hoofdstuk der Grondwet“ — Gedrukte Stukken CXI, n° 3 — zegt de Regeering:

„Waarschijnlijk zal het de aandacht trekken, dat eenige artikelen der Grondwet, bepaaldelijk dat de Hoofdstukken X en XI met stilzwijgen zijn voorbijgegaan. De Regeering heeft aan die bepalingen, evenzeer als aan de overige, al haar aandacht gewijd, maar zij is tot heden niet overtuigd dat verandering van die Hoofdstukken door de noodzakelijkheid of door een evident staatsbelang wordt geboden. Met name laat art. 194 der Grondwet, juist opgevat, voldoende vrijheid van beweging aan den gewonen Wetgever.“

Indien de herziening van eenige bepaling der Grondwet door de noodzakelijkheid of door een evident staatsbelang wordt geboden, dan is het juist de herziening van art. 194. De ondergeteekenden spreken hiermede hun vaste en diepste overtuiging uit. Van die overtuiging is reeds herhaaldelijk gebleken op de onwraakbaarste wijze. Zij is kort en scherp neergelegd in het woord: Zonder herziening van art. 194 geen Grondwets-herziening.

Het doet hun leed, dat de Regeering die overtuiging niet kan deelen; maar door het verschil van meening, neergelegd in deze korte, van geen redenen omkleeden uitspraak, gevoelen zij zich niet gerechtigd om het eens door hen ingenomen standpunt te verlaten.

Zij willen niet betwisten, dat art. 194 der Grondwet, juist opgevat, voldoende vrijheid van beweging aan den gewonen wetgever zou laten. Veeleer mogen zij zeggen, dat deze stelling steeds door hen verdedigd werd. Maar zij moeten er bijvoegen, dat in juiste opvatting steeds een mogelijkheid gebleven, terwijl de onjuiste, eenzijdige, en billijke door de wetgeving op het lager onderwijs steeds in werkelijkheid gehuldigd werd. Niet alleen in 1857, en in 1878, maar in het geval. Alle Regeeringen, die herziening der wet van 1857 beproefden, zijn aan de onjuiste opvatting hangen.

En op dit oogenblik wordt door deze onjuiste opvatting het grootste deel van het nederlandsch volk in zijn rechten op gelijke rechtsbedeeling van overheidswege voortdurend verkort.

Wanneer onder zulke omstandigheden een Grondwets-herziening aan de orde komt, dan is een herziening van art. 194 een eerste en onafwijkbare eisch. Voor zoover zij het vermag, moet de nieuwe Grondwet de bestaande rechtsverkrachting onmogelijk maken.

Op dezen eisch heeft de Regeering gemeend geen acht te moeten slaan.

Het is dus ook deze houding der Regeering, die de ondergeteekenden verplicht tot het afleggen der volgende verklaring:

Iedere Grondwets-herziening, waarin de herziening van art. 194, naar de eischen van recht en rede, niet is opgenomen, is en blijft onaanvaardbaar. De ondergeteekenden, die, ook wanneer de herziening van art. 194 aan de orde gesteld is, ten opzichte der verder tot stand te brengen herzieningen hun vrijheid behouden en geen zins geacht willen worden, een herziene Grondwet aannemelijk te achten alleen omdat daarin een herziening van art. 194 werd opgenomen, meenen van de Regeering te mogen verlangen, dat door haar aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal een ontwerp betreffende art. 194 worden aangeboden.

Het kan van den eenen kant niet worden beweerd dat de ondergeteekenden zelve tot de indiening van een zoodanig ontwerp zouden kunnen overgaan. Het gebruik maken van het recht van amendement, bij art. 107 der Grondwet aan de Tweede Kamer verleend, is door het ter zijde stellen van het gehele Hoofdstuk X uitgesloten. Bij deze Grondwets-herziening gaat het verder niet aan om op de art. 110 en 111 der Grondwet, het recht van initiatief, te wijzen. De verandering van een bepaling als die in art. 194 bevat kan alleen van de Regeering uitgaan en alleen op haar voorstel tot stand komen, vooral omdat tot zulk een verandering de samenwerking van alle partijen noodig is. Voor zulk een taak staat alleen de Regeering hoog genoeg.

Van den anderen kant moet de Regeering geacht worden, volkomen bekend te zijn met de beginselen die, naar de meening der ondergeteekenden, een herziening van art. 164 moeten beheerschen. Zij aarzelen evenwel niet die kortelijk te herhalen:

Vrijheid van onderwijs, behoudens toezicht, buiten beheer van de Regeering, moet vaste regel zijn.

De school van overheidswege is aanvulling van de bijzondere school.

Bij de inrichting van het openbaar onderwijs is de eerbiediging der godsdienstige begrippen — neutraliteit — alleen daar, waar de gemeenschappelijke overtuiging is, verplichtend.

Deze beginselen behoren in de nederlandsche Grondwet te worden geschreven.

De gewone wetgever kan de overgangsmaatregelen beramen, om ze te verwerkelijken.

De ondergeteekenden hebben gemeend deze korte verklaring te moeten afleggen alvorens aan de behandeling der aanhangig gemaakte ontwerpen deel te gaan nemen. Zij vertrouwen dat het bovengezegde bij hun medeleden steun, bij de Regeering instemming zal vinden. Hoe dit zij, zij hebben gesproken in het gevoel van hun plicht, steunende op God en hun recht.

EL PERIODISMO O LOS PERIODISTAS.

V.

Tenemos pues más que fundados motivos, como cristianos, para lamentarnos de esa guerra sin tregua, y sin otros motivos determinantes que los del orgullo y la soberbia que nos inspira la impasible incorruptibilidad con que van adelante sus saludables y conciliadoras doctrinas, que todas las mas de las sociedades ó sectas le hacen a la Iglesia Católica, que no solo se limita a predicar el amor, la caridad y la fraternidad entre los hombres, sino que le ha impuesto a los que se consagren a la propagación de sus doctrinas como deber imprescindible para ejercer sus poderes la mansedumbre, la humildad y cuantas privaciones los llevan por el camino de la sobriedad hasta la penitencia. Muy lejos de alcanzar ningun bien social esas propagandas periodísticas para envolver los errores del clero en su condicion de hombres con los dogmas y doctrinas de la Iglesia, pretendiendo probar con los abusos de la materia la insuficiencia de los preceptos del Espíritu Divino, no alcanzarán otro objeto que el de extraviar la juventud infiltrando en sus vírgenes ideas esas perversas tentaciones que levantan las pasiones contra todo aquello que se oponga a la saciedad de nuestros apetitos. La enseñanza religiosa es uno de los temas a que viene apelando la impiedad, sin duda por que erróneamente creen esos falsos apóstoles de la libertad, que no pueden librarse de las tiranías que ellos mismos se imponen, sino apartando las nuevas generaciones del temor de Dios y del amor al prójimo, porque comprenden que por ese camino no los llevarán a las ideas socialistas, comunistas ó dinamiteras [destrucción] que son las que en su preocupada ó exaltada imaginación creen las únicas salvadoras. La ciencia, la razón, el simple sentido común pone al alcance de nuestra inteligencia que la

doctrina cristiana es la única en cuyas prácticas va envuelta la libertad de todas. Veamos sino como piensan los hombres grandes, desde que el mundo ha entrado por las puertas de la civilización buscando como llevar la humanidad al mayor grado de posible perfección y buena inteligencia.

“Napoleon Bonaparte.” Los pueblos en donde ha penetrado el cristianismo bajo la dirección del clero regular, son los mas fáciles de gobernarse y mas en via de alcanzar la verdadera libertad. “El mismo” Separarse de los principios de orden y de moral sobre que está fundado el cristianismo, es renunciar al bien y prepararse para someterse a la servidumbre. “Mackienzi.” La unidad, constancia y abnegación con que el clero católico practica la doctrina cristiana, es lo que puede llevar adelante el progreso universal y afianzar la verdadera civilización. “Massillon.” La escuela cristiana es la única que enseña al hombre a sacrificarse por el bien de la humanidad, imponiéndole a los ministros de su culto el deber de llevar el amor, la caridad y la religión, a todos los pueblos de la tierra. “Raynal.” Aun cuando huila renunciado el ministerio sacerdotal, debo confesar que la religión cristiana es la base fundamental de los derechos del hombre y de la libertad civil. “Dn. Alfonso el Sabio.” Ni la corrupción, ni la incredulidad ni los errores y faltas del mismo clero impedirán que el cristianismo alcance la perfección del género humano, cuando logre llevar a todos los pueblos el amor, la caridad y la igualdad. “Espece.” Mientras mas culpable é incorregible se hace el hombre, mayor es la envidia que lo hace enemigo de las virtudes con que el clero católico se consagra al servicio de Dios y de la humanidad. “Carlos, Duque de Orleans.” La milicia cristiana que fundó Jesucristo en el Apostolado y que continúa representandola el clero católico, es la llamada a salvarnos de los errores, herejías y prostitución a que nos traen envueltas nuestras malas inclinaciones. “Duchatelet.” Es de notarse que entre el gran número de prostitutas que hay en Francia, todas las mas son irreligiosas y muy pocas pertenecen al catolicismo, que es la religión de todo el país. “Scocrates.” Negamos a Dios teniendo le presente día y noche, negamos la fé y estamos sujetos a ella aun tratándose de nuestro mismo ser, negamos los milagros del Inocencio y nuestra vida es el primero y mas portentoso milagro que Dios ha hecho en la humanidad.

De otro género pero muy del caso y de oportunidad, son los que encontramos impresos y reproducidos en diferentes periódicos de otras naciones, cuyos redactores acaso vean como nosotros la necesidad de alertar la juventud inocente y candorosa, y que las pasiones predominantes de esta época de excesivo y corruptor lujo, inseparable compañera de la prostituyente miseria, tratan de pervertirla, lanzándola en ese dedalo de ambiciones de todo género que han despertado el sensualismo y la avaricia, que tropiezan con la formidable é invencible escolta de la enseñanza religiosa que propaga el catolicismo. Dice "Lagreve" miembro de la academia francesa. No hay educación posible sin ideas religiosas. En cuanto a mi no temo afirmarlo: si estuviera en la imprescindible necesidad de escoger para un niño entre saber leer y saber rezar ¡que sepa rezar! diría, pues rezar es leer en el mas bello de los libros, en la mente de Aquel de quien emana toda luz, toda justicia y toda bondad "Portalis." No hay instrucción sin moral y sin religion. Los profesores y maestros son voz que clama en el desierto, por que han promulgado imprudentemente que en las escuelas no debe hablarse de religion. Es necesario poner la religion como base de toda educacion.... Sin ella las costumbres se corrompen y entonces se levanta de las escuelas un pueblo feroz!! "Reaumen" ministro de instruccion pública de Austria. La vida de los pueblos requiere una educacion fundada no sobre teorías, sino sobre realidades inmutables, sobre los principios del Cristianismo, verdadero sostén de la familia y del Estado. "Thiers." Yo pido formalmente otra cosa que esos profesores laicos en gran número detestables. Quiero hermanos aun que en otro tiempo haya podido desconfiar de ellos. Quiero hacer omnipotente la influencia del clero. Quiero que la accion del cura sea fuerte mucho mas fuerte que hoy dia, por que cuento con él para propagar la buena filosofia que enseña al hombre que está en la tierra para sufrir..... Si, nunca lo repetiré bastante: la enseñanza primaria no producirá buenos resultados sino en tanto que el clero ejerza en ella su grandiosa influencia "Victor Hugo." Deberían ser llevados a los tribunales aquellos padres que envían a sus hijos a las escuelas en cuya puerta está escrito *Aquí no se enseña religion*..... La enseñanza religiosa es en mi concepto mas necesaria hoy que lo ha sido nunca, a medida que el hombre se desarrolla mas debe crecer..... Quiero pues sinceramente, diré aún mas ardientemente la enseñanza religiosa "Washington." Por mucho que se conceda al influjo de una educacion refinada en los espíritus de un temple peculiar, la razon y la experiencia nos prohiben esperar que la moralidad pueda existir excluyendo los principios de religion.

No queremos fastidiar mas a nuestros lectores con nuestra monótona aun que verídica y honrada disertacion, por mas que nos provoquen a una discusion grosera los libelistas que pretenden llevarnos al terreno escabroso de las comparaciones ó parangones. Toda la colonia y aun muchos extranjeros están en capacidad de juzgar las virtudes, moralidad y honradez del clero católico, así como la buena ó mala fé con que lo combatan sus enemigos; pues testimonio mudo pero elocuente ofrecen los establecimientos y monumentos de beneficencia y enseñanza religiosos y de caridad, que el que no los conozca puede visitarlos, pues en nuestro anterior artículo enumeramos algunos de ellos: ocasion tendremos de hablar de los mas recientes y de los buenos oficios que los colocan fuera del alcance de nuestra falta de justicia y de caridad, pues si no están exentos de error y de pecado, por que como seres humanos los alcanzan las necesidades y miserias de las pasiones, eso mismo los coloca muy por encima de las que no tenemos voluntad, valor, ni la resignacion necesaria para vestir un saco negro y someternos a

todas las privaciones y ascetismo de su vida.

Curacao Agosto de 1885.

JOSÉ A. SERRANO.

UN PLEGADOR.

Un Historia di Lourdes.

II

Unico remedi koe a sobra François Maury tabata pacienci. Ma pacienci el no tabatin i flor di conformidad no tabata crece den su hofi.

François, es hombre biboe i rabioso, obligar pa droemi ketoe, e salpeter i pulver primir duros meime di dos muraja, tabata saca masjar maldicion for di su boca. For di mainta té atardi el tabata grita i borota. El tabata manera un donder den su cas.

Es temporal di dolor i di rabia tabata dura diez, binti, treinta anja largoe. Trinta anja largoe François no tabata sabi na ki Santoe leclama, of mehor, es koe ta comprendé, el tabata esclama na ningun Santoe, ma mas tantoe i henter dia na toer demonio. El tabata esclama na Cieloe coe maldicion sol. Maldicion tabata su oracion. Number di Dios tabata sona henter dia den su cas, ma coe gritoe di furia, i coe borota di rabia.

Ma un otra boca tambe tabata jama es mes Santa Number den cas. François su muher religiosa i su jioe Deifina tabata pidi di henter nan coerazon. Ma orea di Dios, koe ta tende kiko un alma religiosa ta papia na scoudir, tabata scucha mas tantoe es duci palabra koe no tabata molestia ningun hende koe gritoe spantoso di es hombre den desesperacion. Com nan no tabata spera curamentoe di e maloe, ni pidi cos koe no ta posibel, nan tabata pidi Dios péle modera amarguroe di proebacion, i calma su coerazon furioso.

Pa no loebida nada, nos mester boeta aki cerca, koe François, apesar koe el tabata lamanta contra Cieloe, tabata biba semper na paz coe mundoe. El tabata den su edad mas avanzado, i na fin di su vida, mes hombre sincero, franco i bon koe promer, i el tabata stima su muher i jioenan, koe el a moeri es tempoe, por a skirbi riba piedra di su graf, es koe mucha bez ta mentira; koe el tabata un bon tata i bon esposa. Su rabia tabata contra cos, contra mal suerte, ma no contra bende. El tabata mansoe i masjar bon pa su esposa, si en casoe un di su jioenan of nieta (pasoba el tabata tawela caba) tabata jega cerca diéle den candelita di su rabia of plegamentoe. El tabata calma unbé i hari coe nan.

El tabata tambe un bon bisinja, atentoe i carinioso inunca un pober a bati su porta por nada.

François no tabata ricoe, ma di es koe el tabatin, el tabata doena. Pa compasion coe maloe di otro, el tabata loebida di dié mes, pa su mes pena el tabata grita, ma el tabata jora pa pena di otro. Cuantoe bez el tabata contentoe koe el por a traha un mesa, un kasji pa limosna pa un familia koe tabatin falta di toer cos! Manera es bijuda di Evangelio, koe nos Senjor a gaba; el tabata kita algun bez for di su boca es koe el mes tabatin di mester, com si su corazon tabata existi mas duele pa necesidad di otro, koe pa su mes necesidad. Ora koe un hombre sin religion tin tal calidad, ta practica tal birtud coe su prógimo, su impiedad aparente ta nada mas koe un ekivocacion. El ta vloek pasobra el no ta conocé ni comprende, pasobra el ta den error.

Es maloe koe el ta haci anto, mas koe ki terribel el ta i ta parce segun nos cordamentoe, ta bini menos di malicia koe di poco sintir i huici, coe cual Senjor tin compasion, i koe el ta tene na cuenta, ora koe el ta saca sentencia como Huaz, koe ta stima misericordia.

Den lodo di abismo Dios ta distingui diamante puros. Arina ta socede muchos bez, koe Dios, Tata di mi-

sericordia kier scohe su sirbidor i amigoe nan for di tal pecadornan generoso. Mientra koe es plegadornan ta saca su blasfemia, i koe es furiosonan ta boela den candelita di rabia, dia di gracia koe su Providencia a boeta, ta jega. Di ripienti El ta jama nan, manera El a jama Pablo, i coe un boz koe ta tira nan plat abao El ta puntranan anto: "pakiko bo ta poersigi mi?" Pa admiracion di toer hende el ta prefera cas di un pecador grande riba mil otro pa come. "Zacheo, baha liger! Awé Mi kier drehta bo cas." I ademá: El sa pone nan pa egempél di hustoe nan, i di nan koe ta cumpli bon, isi porfin el kier moestra un modelo digno di imitacion, anto el ta busca riba camina di Herusalem na Jericho un of otro, koe a descamina, koe tabata hustoe, apesar coe bon intencion tabata falta, i ta conta su Discipelnan historia santa di es Samaritan misericordioso. No ta sin razon — i no largá nos loebida esai nunca, koe Senjor kier ta jamar, "bon Dios." Di toer su perfeccion infinita, bondad ta di mas haltoe, i bondad anto ta berdadera caracter di su jioenan. "Sea misericordioso." El dici, "manera bo Tata celestial ta misericordioso..... bienaventurado misericordiosonan, pasobra nan lo haja misericordia!" Es koe ta bon ta toca na carnernan, apesar koe el ta for di coral, pasobra Wardador celestial ta bin busca anto na un orabendicionare carner descaminar, koe ta carga su marca, i dragma perdri riba cual Su imagen is Su deviso ta scirbir: Dios ta caridad! Dios lo haci mehor un milager koe di perde tal alma, tal coerazon, un boz ta sona anto den orea koe ta papia coe Augustinoe: "Toema i leza" — i ta un boeki Santoe lé haja habrir, koe lo combertié!

Es plegador François, hombre di bon coerazon, tabata pasa mas koe treinta anja den estado manera nos a caba conta. Nos a bisa, koe el tabata por para riba su pia algun tempoe, traha algun ora i camina poco, ma masjar tempoe el tabata forzar di keda droemi largoe riba cama, i esai tabata socede ora koe su peisjinan koe tabata corre sanger, tabata carga mas koe coestumbere.

François mester a tene su winkel coe bista riba tempoe koe el no tabata por traha, i porfin e fama lo mester a bai pidi limosna, mientras koe toer hende tabata kita pia di winkel, si nan lo no a toema otro medida. Ma François tabata sinja su jioe Charles, koe tabata traha mes bon koe su tata caba. Charles tabata casar, i biba cerca cas di su tata, ma riba dié mes Toer mainta Charles tabata bini cerca su tata pa trabao chikitoe i el tabata tene winkel di su tata.

(E ta sigi).

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-Besluiten.

Curacao, den 13a Augustus 1885.

Bij Koninklijk besluit van den 23a Juni jl. No. 29 is aan den Heer H. E. ODUBER, ingezetene van de kolonie Curacao, vergunning verleend tot het aannemen van het orde teken van de 4e klasse van het Borstbeeld van den Bevrijder, hem door den President der Vereenigde Staten van Venezuela geschonken.

Aan den Heer A. M. J. JANSEN, Roomsche Catholiek geestelijke van den 2a rang alhier, tot herstel van gezondheid een buitenlandsch verlof naar Nederland voor den tijd van een jaar verleend.

Met ingang van 1o. September e. k. 1o. Aan den Heer C. R. A. VAN OSENBRUGGEN, havenmeester en loods, tevens scheepmeter alhier, thans met verlof in Nederland, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend, onder toekenning van pensioen.

2o. De Heer P. DE GORTER, waarnemende havenmeester en loods, tevens scheepmeter alhier, definitief als zodanig benoemd.

De Heer Mr. R. M. RIBBIUS, rechtsgeleerde, benoemd tot Lid van den Geneeskundigen Raad, ter vervanging van den Heer Mr. C. A. H. BARGE.

De Heer G. C. S. MULLER, kantontrechter alhier, gedurende het verlof van den Heer Mr. BARGE, tevens belast met de waarneming der betrekking van Lid van het Hof van Justitie in deze kolonie, met bepaling, dat hij rang zal nemen tusschen de Leden van genoemd Hof, de Heeren Mr. R. M. RIBBIUS en A. W. ABRAHAMSZ.

De Heer S. M. LANSBERG, gehesheer al hier, belast met de functien van Officier van gezondheid der 2e. klasse bij het Garnizoen alhier.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

— De heer Carl Adolf Rath, geboren te Keulen, benoemd tot Officier van gezondheid 2e klasse voor den tijd van 5 jaren bij de landmacht op Curacao waarvan hij slechts 18 maanden alhier mocht doorbrengen, is den 9a Aug. jl. te dezer stede in den ouderdom van 30 jaren overleden. Dokter Rath was een menschenvriend in den edelen zin des woords; de weinige maanden van zijn zegenrijk verblijf in deze Kolonie hebben hem een dankbaar aandenken doen verwerven bij armen en lijdenden voor vele jaren.

— MAANDAG jl. vertrokken de Oranjer Nassau. Passagiers voor Nederland de Edl. Gestr. Heer H. BARGE; de Z. Eerw. Heer B. Th. J. Frederiks en de Z. Eerw. Pater A. M. Jansen.

— De heer mr. H. J. Smidt is den 30a Juli te Paramaribo aangekomen. Op dien zelfden dag aanvaardde hij het Bestuur van de Kolonie Suriname.

De afgetreden Gouverneur J. H. A. W. Baron van Heerdt tot Everenberg is den 1sten Augustus met het stoomschip *Prins Maurits* naar Nederland vertrokken.

— De resultaten van een ernstig onderzoek naar het gehalte en de hoeveelheid van Phosphor-zure kalk op de plantage „Ascension” zijn in zulk een mate bevredigend geweest, dat hier weldra een „Phosphaat-Maatschappij ASCENSION” zal zijn opgericht.

NEDERLAND.

Bij de verkiezing van een lid der Tweede Kamer voor het district Arnhem, bekwaam de heer *Rooseboom* 1454 stemmen en de heer Schimmelpenninck 83.

Zooals men weet, hadden de anti-liberalen besloten bij deze verkiezing geen candidaat te stellen.

— De Haagsche corresp. van de *Zutf. Ct.* verneemt uit goede bron, dat de wijze, waarop de minister Heemskerk, teneinde te komen tot vermeerdering van het ledental der Tweede Kamer, districten wil verknippen, in de afdeelingen tegenstand heeft gevonden bij leden van de meest uiteenlopende richting. Het vond algemeen afkeuring, dat om in de districten overal het vereischte aantal zielen te krijgen, geheel willekeurighier eenige gemeenten afgenomen en daar eenige gemeenten bijgevoegd zijn, zonder te denken om bestaande connecties en goede verkeersmiddelen.

— Bij koninklijk besluit van 13 Juni is mr. H. A. Des Amorie van der Hoeven benoemd tot lid van den Raad van State, met ingang van den dag waarop hij als zodanig zal worden beëdigd.

De katholieke leden van de Tweede Kamer hebben den heer Des Amorie van der Hoeven, ter gelegenheid zijner benoeming tot lid van den Raad van State, te Scheveningen op het *Oranje-hotel* een diner aangeboden. Behalve deze hulde van zijne vroegere collega's heeft de verdienstelijke man, die tien jaar lang niet onbezweken in ver de belangen der katholieken in 's lands vergadering heeft gediend, ook van verschillende organen der katholieke pers de

gelegenheid van zijn aftreden als Kamerlid menig hartelijk woord van waardeering mogen vernemen. Van harte sluiten wij ons aan bij de hulde, den voormaligen afgevaardigde van Breda gebracht wegens den ijver, de activiteit en het bijzonder talent, die hem steeds als Kamerlid hebben gekenmerkt. De heer Des Amorie van der Hoeven heeft zich aanspraak verworven op de erkentelijkheid van het geheele katholieke Nederland, dat zijn aftreden als een wezenlijk verlies voor de Kamer betreurt en zijne hooge verdiensten niet licht vergeten zal.

— Woensdag 1 Juli wapperde te Vlissingen van alle openbare gebouwen en van vele particuliere woningen de nationale driekleur, als bewijs van ingenomenheid met het besluit, waarbij Vlissingen als tusschenhaven aangewezen is voor de lijnen van Noord-Duitschland, naar Azië en Australië. Vanwege het gemeentebestuur, de Kamer van Koophandel en de maatschappij „De Schelde” zijn telegrammen van erkentelijkheid gezonden aan prins Von Bismarck en aan den heer Stephan, directeur-generaal van het postwezen.

— Omstreeks 20 Juni ll. heeft zich te Amsterdam bij een der bureaux van politie een man aangemeld, die zeven en twintig jaren geleden van het oorlogsschip *Zeeland*, toen op Curaçao liggende, gedeseerteerd is. Hij werd naar het wachtschip over gebracht.

BUTTENLAND.

ROME.—Uit China mocht Z. H. Leo XIII een bericht ontvangen, dat voor zijn vaderhart de schoonste voldoening moet zijn.

Eene dépêche van de *Agence Ha-*
nus toch geeft ons den korten in-
houd terug van het antwoord, dat
de keizer van het „Hemelsche Rijk”
op den brief van Z. H. gezonden
heeft. Volgens genoemd bericht zou
het Chineesche gouvernement den
Paus hebben benoemd tot „Keizer
van den Godsdienst” een officieel
titel die Hem het recht zou toeken-
nen te handelen in 't belang der
Christenen, en die in elk geval pleit
voor de goede gezindheid van het
Chineesche hof ten opzichte van
den Paus.

— Volgens opgave van Mgr. *Raimondi*, apost. vic. van Hongkong, telt de katholieke kerk in China tegenwoordig 33 bisschoppen, waaronder 17 Fransche, 12 Spaansche, 3 Belgische en 1 Hollander; zij besturen 33 apostolische vicariaten, over bijna evenveel provinciën van China verdeeld. Onder hen staan 365 buitenlandsche en 642 Chineesche priesters. Het getal der bekeerde Chineezcn bedraagt circa een half miljoen, en zou zeker grooter zijn, indien de Chineezcn in iederen Europaanen geen natuurlijken vijand zagen, die slechts komt uit egoïstische beweegredenen.

— Men spreekt wel eens van den schoonblauwen hemel van Italië, doch als men zich tegenwoordig zoo uitdrukt, dan is het volstrekt de politieke hemel niet waartoe dit complimentje gericht wordt. Italië's politieke hemel toch is zeer duister en bedreigd, en men moet wel stekeblind zijn om dezen nog een prachtigen blauwen hemel te kunnen vinden. Aan den gezichtslider grijnst ons het immer meer dreigende maatsbankroet tegen en klagende stemmen gaan op uit Egypte, waar de in ongenade gevallen Mancini zoovele menschenlevens aan zijne avontuurlijke ondernemingen gevaagd heeft. Mancini kan Ferry in dit opzicht de hand geven, doch de Italiaansche minister heeft de buitenlandsche politiek van zijn vaderland geheel en al verlateerd en voor een groot deel is het zijne schuld, dat het ééne Italië zoo geïsoleerd is als weggevaagd uit de rij der natien die rampzalig bestaan, beladen met Gods vloek, voortleept. Waarlijk de geniale staatsman zal het soover niet mis hebben gehad, toen hij onlangs verklaarde, dat de Romeinsche kwestie meer dan ooit dringend was.

De toestand van de Italiaansche troepen was, een maand geleden, allereerst Typhus en rheumatische ziekten de kracht van het leger wegwijzender, evenwel veel dooden te veroorzaken in de civiele hospitalen wat

salmitte te krijgen worden de zieken naar Italië teruggezonden. De *Palestina* bracht er te Napels een honderdtal aan, waaronder 10 officieren; zij zagen er uit als geraamten.— De Koloniale politiek van Italië heeft tot nog toe niets dan doornen op haren weg gevonden; 't is te betwijfelen, of zij er wel ooit rozen plukken zal.

PARIJS, 27 Juli.— De heer de Lesseps heeft verklaard, dat het Panama-kanaal — waarvan de werkzaamheden door de jongste Revolutie aldaar wel eenige vertraging hebben ondervonden, evenwel zonder dat de aandeelhouders in de Kanaal-maatschappij door bezwaard zullen worden — zonder twijfel in het jaar 1888 voltooid zal zijn.

LONDEN, 28 Juli.— Sir MOZES MONTEFIORE is heden te Ramsgate overleden. De handelshuizen alhier zijn gesloten; het Raadhuis is met rouwdoelers behangen; op den dag der begrafenis, 31 Juli, zal de geheele Raad de laatste eer aan den beroemden overledene gaan bewijzen.

BERLIJN, 23 Juli.— Bij de begrafenis van den Socialist Hilfer hadden er op het kerkhof ongeregelde heden plaats ; de politie was genoodzaakt tusschen beide te komen, en de menigte van de begraafplaats te verdrijven. Eenige aanvoorders van de Socialisten werden gewond en sommige gearresteerd.

— Uit Zwitserland wordt gemeld, dat het thans gebleken is, dat alle socialistische en anarchistische woeelingen van den laatsten tijd te Straatsburg, Stuttgart, Weenen, Frankfort en in het Niederwald in Zwitserland zelf op touw zijn gezet en ook dat Most en andere Duitsch-Amerikaansche anarchisten er de hand in gehad hebben. De Bondsraad is door Most met wraak bedreigd geworden over de uitzetting van anarchisten uit Zwitserland, en President Schenck ontving uit New-York een brief, waarin men dreigde het Paleis van dien Raad in de lucht te zullen doen springen. Van twee andere dreigbrieven werd eene photographie genomen en spoedig had men den schrijver, een zekeren Huft uit Beieren, ontdekt en achter den grendel. Huft verlieng zich echter in zijne cel. Velen moeten hierdoor afgeschrikt zijn, meldt tenslotte dat bericht, om nog tot die anarchistische club toe te treden.

CONSTANTINOPEL, 27 Juli.— Er wordt met man en macht gearbeid aan de versterking van *Tripoli*. Het garnizoen is op 2000 man gebracht, en in de werken worden zware Kruppkanonnen geplaatst. Een 200 torpedo's beschermen de haven.

Verscheidenheden.

Naar aanleiding van de debatten in den Parijschen gemeenteraad, waar Mesureur al de namen van straten die „Saint” of „Sainte” bevatten, van dit toevoegsel wilde ontdoen, en de leden op „saint-onge” en „cein-ture” wezen, zegt de *Figaro*: „Saint-onge et ceinture sont la synthèse du débat sin-gulier que le sym-pathique syn-dic Mesureur a engagé tout simplement pour se sin-gulariser par quelque sin-gerie bruyante, en supprimant a coups de cym-bale laïque les sym-boles religieux.”

De sterrenhemel gefotografeerd!
• Nadat het den Parijzer-photograaf Henry is gelukt, een photographischen toestel te maken, die aan alle eischen van de sterrekundigen voldoet, heeft een Parijzer observatorium besloten, door middel van dien toestel den geheelen sterrenhemel photographisch op te nemen. De voorloopige proeven zijn uitstekend gelukt; b. v. na een expositie van een uur verkreeg men eene photographie van een vlekje des hemels, op hetwelk men 2790 sterren van de 1e tot de 14de grootte kan tellen. Het teekenen van zulk een kaart zou stellig verscheidene maanden van ingespannen arbeid gekost hebben, om niet te spreken van de veel grootere nauwkeurigheid. Het photographisch opgenomen stukje hemel maakt het 41,000ste deel van den hemelbol uit en toont 2790 sterren aan. Ceteris paribus zouden er ongeveer 22½ millioen sterren zijn van de 1e tot de 14de grootte.

waarbij dan nog komen de kleine sterren en de nevelvlekken.

EEN LANGE TONG.— „Steek uw tong nog een weinigje verder uit, mevrouw!” zeide de dokter tot een vrouwelijke patient; „nog wat verder, alsjeblieft: — toe, nog een weinigje verder.”

„Zeg, dokter, denk je soms dat er geen eind aan een vrouwen tong is?” vroeg de beleedigde dame.

Een praatzieke vrouw, met een
schoone stem, zong eens een solo
op een dilettantenconcert, en 't was
doodstil in de zaal, toen zij het „O,
daz ich tausend Zungen hatte" re-
peteerde. „O, dat ik duizend tongen
hadde" klonk het nogmaals langzaam
in een harmonieus door de zaal, toen
haar man, die onder de toehoorders
zat, onwillekeurig uitriep: „Mijn he-
mel, waar moest dat heen!"

In eene coupé zat een commis-
voyageur op flauwe wijze te spot-
ten met de heiligverklaringen in de
Kerk. Een landbouwer merkt hem
op: „Hoe kunt gij daar iets tegen
hebben, ge zijt al zalig verklaard.”
„Ik, hoe kom je d' er aan?”
„Wel, hebt ge nooit in het Evan-
gelie gelezen: „ Zalig zijn de armen
van geest.”

Op een der laatste zomerdagen trad de schoolopziener de dorpschool te L binnen, waar een diepe stilte heerste, wijl de meester en de meeste leerlingen waren ingeslapen. „Wat doet men hier?“ riep de schoolopziener driftig. — „Wij houden denkoefeningen,” was het gevatte antwoord van den wakker geworden schoolmeester.

Het orgaan van het „Algemeen Nederlandsch Wielrijdersbond" verschijnt thans onder den naam van „de Kampioen"

Het bond heeft officieel aangenomen de woorden: *Wielr* (iedere vélocipède); *tweewielr* (bicycle); *driewielr* (tricycle); *wielrijder* (vélocipedist-cyclist); *wielrijden* (voor de werking).

Daar men echter niet kan zeggen: „ik ben naar A. *wielgereden*,” evenmin als men kan zeggen „schaatsgereden,” zoo is de benaming: *wieleren*, (wielerde, gewielerd) die prof. De Vries in de woordenlijst opnam, mede aangenomen.

De *Impartial* van Gent deelt mede, da-
een leerstoel aan de universiteit te Edint-
burg aan den eerw. vermaarden geoloog
Renard, curator van het museum voor na-
tuurlijke historie te Brussel, aangeboden
is. Den geleerden priester werd onlangs
een der uigelooftde gouden medailles door
de *Geological Society* te Londen toege-
kend.

Prof. Renard heeft het aanbod uit Edinburgh van de hand gewezen, met de opmerking, dat hij wegens zijn hoogbejaarde moeder, die te Brussel woonachtig is, die stad niet wenscht te verlaten. Anders zou een katholiek priester als hoogleenaar aan de schotsche Academie benoemd zijn; vooówaar een gebeurtenis, om John Knox zich in zijn graf te doen omkeeren.

Het feit is des te merkwaardiger, wanneer men in aanmerking neemt, dat, volgens het getuigenis van Darwinisten *et tunc quanti*, de geologie de wetenschap is, wier resultaten (?) voor den godsdienst het meest „doodelijk” zijn.

De eerw. heer Renard is, evenals zoo-
veel anderen, een levend bewijs, dat men
geloovig Katholiek en priester kan zijn,
zonder één enkel stellig resultaat der we-
tenschap te verloochenen.

In het gouvernement Saratof (Rusland) leeft zekere boer Charin, die den 20 Mei 1694 geboren is en derhalve thans 191 jaren oud is. Hij was driemaal gehuwd. Zijne drie vrouwen te zamen schonken hem 35 kinderen. Hij heeft 120 kleinkinderen, 86 achterkleinkinderen, 23 achter-achterkleinkinderen en 20 achterkleinkinderen van den derden graad.

Mi muy estimado Amigos Ipi.
 Com mi's lous deu be brief, no ta
 sempre pleisier boq bendo no haja de m

bialha. Ta het maderá nos Pastoor a pre-
dicá Dia Domingo pasar; hende su bida-
tin hopi dia di contentos i felicidad, ma
mas hopi di disgracia, tristeza i malos. So-
lamente e otro bida, koe Dios a prepara
pa su jioenan obedieridos i stimar, ta jen-
di contentos, i su felicidad no sa trocá ni
tin cabamentos.— Nos Curaçao eoe su ca-
lor i tempoe secoe ta mes fatal pa hende
biba koe e Mont Blanc eoe su ijs i glet-
scher; larga mes koe solo sa lombra eent-
per masjá bonito i magnifico. Tempoe ta
tristoe; trabao ta poco; ladronia na Coe-
nueros di bestianan ta crece.

Seman pasar nan a kibra un pakoe
di un comerciante riba Seroe na Pieter-
maai, ta eoe rarebez nos a tende.
Ma asina lo socede mas ainda, si religion
lo bin ta un eoe di bofon i padernan su
trabao ta worde exponer na menospres-
cio i odio di hende eoe poco fé i sin crianza.

Ipi no por comprende ki desorde a socede coe e bahamentos di Soles, i come dianan-ai jioenan di Corsouw-á sufri mas koe hopi hende por a kere. Awor Ipi meste sabi, koe mi a tende koe nan hier baha balor di mei-soles també. Asina hende dici. Mi no sa; ma si ta cos, koe esai lo socede, auto sigur desgracia i pérdida lo bin ta peor ainda. ¡Com lo nos scapa sol nos miseria! Pakiko nan no por gasta algun mil fuerte pa trabao público e útil di modi koe hopi hende lo haja trabao; comerciantenan tambe lo probecha di esai. Un cos ta consolá mi. Senjor *Sólas* ta busca di stablece un *Compañía di Tram*. Mara e cos importante-ai sali bon; asina masjá hende lo probecha.

Ta un pérvida grandi, koe nos Colonia a sufri e dianan—aki coe mortoe di Docter Rath, koe berdaderamente tabata moestré semper un bieueheor di puebel di Corsouw i di Islanan. Dios descanzé! — Otro cos mi mesté conta Ipi també. Dia Luna pasar a sali foy nos tera Rev. Pastor Frederiks i Pater Janseu. Awasal di Punda i Otrobanda a jena coe hende. Toer a sinti duele di nan baimentoe na Hoelanda. Ma ta sigur lo nan bolbe, m'a tende, Dios hiba nan coe bon, i trece nan bon pa nos també. Mes anochi bientoe a lamantá mi; ai Dios! m'a corda; nos Padernan ta na lamar; mara e squal no haci Oranje Nassau ningun danjo! Sigur Ipi por topa e dos Padernan na Hoelanda ainda. Coeminda nan anto pa mi i pa toer jioe di nos tera nan. — Sjon Bil di Mondifaff ta coeminda Ipi masjá. El a spanta, ora mi a conté Ipi su laatste biaha. Pasa bon, mi bon Amigoe! Coemiudamentoe di toer hende di cas, di bo ihá Wiwi tambe, koe Dia Luna pasar a Confirma na missa di Pietermaai coe 199 otro mucha. Adios! keré mi semper

Bo Amigoe,

COBI.

Curaçao, 14 Augustus 1885.

ORANJE NASSAU.

! Kiko ta causa di e reunion grandi, di é tumulto di hende koe Dja luna pasá tabatin na Awasa di Punda i di Otrabanda na ventana i balconnan di tur kaas ora é vapor holandes a! tabata salí?

Tabata un sintimentoe di mas noble, sintimentoe di gratitud, sintimentoe di amor koe a lastra henteer un pueblo n'e luga ai, pa haci un manifestacion pública di lo ke tabata pasa den un corazon e ora ai. Un pueblo henteer tabata reuní pa tuma despedida di dos di su bienhechornan, Pastoor Frederiks i Pater Jansen, koe a separa nan pa algun tempoe foi nos isla.

¿Ta di 'stranja e manifestacion'
haci n'e dos Padernan ai?

No; nada mas natural, nada mas justo. Si tur nos padernan junto i pa un mes noble fin ta dedica nan vida, ta sacrifica nan existencia pa catolicanan, i koe p'esai nan ta conta koe stimacion di e pueblé aki, ta sigui koe Pastoor Frederika i Pater Jansen, un na Oterbarda i otro na Pitermaai, a muestra semper koe nan ta verdadero amigo di humanidad, verdadero Tata di tur hende, principalmente na momento di afliccion, na ocasion di necesidad.

Na number di tur catolica, na
number di henteer pueblo nos ta
desear nan un viaje feliz. Nos pidi-
mento mas constante i mas fer-
viente na Dios lo ta pa nan con-
servacion, pa nos pronto nan bol-
be cerca nos nos forza nobo, pa si-

